

»Nikjer, gospod sodnik«, se je odrezala Mica in skušala začeti križarski doživljaj od drugega konca.

Raca na vodi, gospod pravice se je pa razjezil in zarohnel:

»Marš skozi vrata, baba tožarska, saj si ponorela čez praznike!«

Na Veliko noč zvečer — drenov križ in povrh še — »marš« iz ust delivca pravice — to je bilo Grozinki preveč. Z nogo je udarila po tleh med glasnim »pfuj!« je priletel pljunek pred sodnikov stol. Po tako krepkem odgovoru iz Micinih ust ni ostalo samo pri »marš!« iz sodnikove sobe, ampak marš takoj v — luknjo za 48 ur . . .

Dva dni in dve noči je imela križana Mica priliko, se uveriti o resnici: Kako redkokedaj prejme človek na tem svetu za debelo krivico zadoščjenje!

Ko so jo izpustili iz kozjanskih zaporov, je ni videl nikdo več v naši fari pri belem dnevu.

V noči je padel pod sekuro in krampom stoletni Grozinatov dren z leskovo mejo vred. Na veliko začudenje vseh Poljanov se je proglasil Brilejev Miha za 'astnika Micine posesti. Noč je odnesla Grozinko v Podsredo, odkoder je prišla, spremil jo tudi tjakaj in se je držal do groba priimek — Križana Mica!

Rajni Mašetekov Tona je bil v naši žup niji pameten mož. Večkrat je pokazal mlajšim na posest Križane Mice s pripombo:

»Peklenko hudobo našeneš z znamenjem križa z roko; da se znebiš hudobne ženske, je treba — drenovega križa!«

### Sreča.

— Pomislite, kaka sreča me je zadela!

— No, naj slišim.

— Na ulici me je srečal neki tujec in me je vprašal, koliko je ura. Pogledal sem na uro. Bilo je ravno ob enih. Povedal sem mu to, na kar mi je prisolil eno klobuto in odšel.

— No, ali je to tako velika sreča.

— Kako ne! Le pomislite, kaj bi bilo iz mene, ako bi me bil ob dvanajstih vprašal, koliko je ura?

### Zvit poklon.

Neki nespretni plesalec je po neprevidnosti stopil na nogo svoji sosedki, ki se je jezno zadržala nad njim:

— Osel! Ali ne znate paziti?

— Oprostite, gospa, tako majhne nožice imate, da jih niti opazil nisem.

Srdita dama se je na zvit poklon mi-fostno nasmehnila.

### Velika potrpežljivost.

Gospa X je bila pravi vzgled potrpežljivosti. Celih štirideset let je čakala na svoj trideseti rojstni dan.

### Poljub dobi — odpuščanja ne . . .

Mlada zakonca sta se v neki družbi radi neke malenkosti sprla. Navzoči so prigovarjali mladi ženi:

— Dragica pomiri se z možičkom in ga lepo poljubi.

— Poljubim ga že, poljubim — je odvrnila žena in iz oči so ji privrele solze — toda odpustiti mu ne morem.

Peter: Če pozno pridem domov, kakor zadnjič, ko sva bila skupaj, žena ves teden niti besedice ne izpregovori nasproti meni.

Janez: In vi kljub temu zopet do polnoči sedite v gostilni.

Peter: Teden je že minul.

Gospa A.: Dosedaj ste vedno do neba hvalili svojega hišnega zdravnika.

Gospa B.: Da, ker je na mojo prošnjo prepovedal možu kajenje.

Gospa A.: In zakaj je sedaj naenkrat za nič?

Gospa B.: Ker je na moje prošnjo prepovedal, da ne smem kave piti. —

### Športnik.

Neki mladi športnik se je sprehajal s prijateljico. Naenkrat je zapihal močen veter in je dami strgal z glave lahki klobuk. Spremljevalec se ni zganil.

— Kaj je to? — se je obrnila k njemu prijateljica nevoljno — ali ne vidiš, da mi je veter odnesel klobuk? In ti se niti ne zganeš.

— O, časa je še dovolj — je dejal kavalir in je velikodušno dostavil. — Klobuku dam trideset metrov prednosti.

## Vremenski pregovori o malem travnu.

1. Celo leto nima toliko dni, kolikorkrat mali traven vreme spremeni.
2. Če zdaj grmi, se kmet slane več ne boji.
3. Suhi traven mali kmeta žali,
4. Kolikor pred sv. Markom žaba reglja, toliko po sv. Marku počiva molkla.
5. Slana v tem mesecu je bolj nevarna, kakor po letu toča ali suša soparna.
6. Če se krokar okoli sv. Jurja more v žito skriti, bo v jeseni obilno mlatiti.
7. Če pšenica poje, preden trta brsti, se kmet dobre letine veseli.
8. Če v malem travnu gorak dež zemljo zrahlja, bo žetev bogata in jesen volna.
9. Če je mali traven preveč gorak, se veliki traven okrene navpak.
10. Mali traven že iz navade rad pobira jagnjeta mlade.

11. Malega travna sneg gnoji, sušev sneg kazi.
12. Svetega Jurja grdo vreme, lisico iz jaz bine izžene; če je pa lepo, je še 14 dni ne bo.
13. Veliki petek deževni, dobro letino pomeni.
14. Polne lune sijanje, če ga oblak ne zadržji, drevesu cvetje vkup vleče in zaduši.
15. Če sušec vabi ovčice na paše zelene, jih mali traven spet pod streho sežene.
16. Če sušec suši, mali traven deži, veliki traven hladi, bodo kašte z žitom namušene, kleti z vinom natočene, senice s senom založene.

## Za kratek čas.

V gledališču. Igrali so ganljivo dramo. Koncem drugega dejanja so mnogi jokali. Neka dama je krčevito jokala in je imela robec ves premočen s solzami. Sosedka je to opazila in ji vljudno ponudila nov robec, toda ona ga jokaje odkloni:

— O, hvala, tretje dejanje še spravim vanj.  
Balzacova sodba. Slavni francoski pisatelj Balzac se je pečal z grafologijo, to je z vedo, ki na podlagi rokopisa dožene značaj pisatelja. Ob neki priliki ga je obiskala visoka dama in mu pokazala šolski zvezek.

— Gospod, povejte mi, kakega značaja je otrok, ki je pisal ta zvezek.

Balzac je pozorno pogledal zvezek in dejal:

— Ali je otrok Vaš sorodnik?

— Ne.

— Potem vam povem resnico. Ta otrok je lahkomišeln in duševno omejen. Karisti ne bo nikdar od njega.

Dama se je zasmejala in rekla:

— Gospod, ali ne poznate svoje pisave? To je vendar vaš nekdanji šolski zvezek! Kaj je Balzac odgovoril, ni znano.

Vesele, blagoslovljene in srečne velikonočne praznike  
želita cenjenim naročnikom, čitateljem in prijateljem  
uredništvo in uprava „Slovenskega Gospodarja“.